

Nr. 1.
13.
jan.

Víxillög

fyrir

Ísland.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Um víxla á hendur öðrum manni.

1. kapituli.

Um form víxla.

1. gr.

Víxil skal svo gjöra að hann til greini:

nafnið víxil með berum orðum í sjálfum textanum, eður, ef víxillinn er saminn á útlendu tungumáli, samsvarandi nafn á því máli;

hve mikla peninga borga skuli (fjárhæð víxilsins); nafn þess manns, er taka á við borguninni (viðtakandi, remittent);

nafn þess, er á að leysa til sín víxillinn (greiðandi, trassat); stund og stað, þá er víxillinn er útgefinn;

hvar borgun skuli greiða;
undirskrifað nafn þess, er gefur út víxillinn (útgefandi, trassent).

2. gr.

Víxill getur hljóðað um borgun til útgefanda sjálfs (víxill til eiginnar ráðstöfunar).

Ef víxill, sem ræðir um í þessum kafla, kveður svo á, að útgefandi eigi sjálfur að leysa hann til sín (trasseret egen Vexel), skal hann skoða sem eiginn víxil (95. gr.).

3. gr.

Einn skal vera gjalddagi allrar fjárhæðar víxils.

Víxill skal að eins hljóða um borgun:

tilgreindan dag;

jafnskjótt sem hann er sýndur (ved Sigt, a vista);

tilteknum tíma eftir að hann er sýndur (efter Sigt, a viso); eða

tilteknum tíma eftir að hann er gefinn út (a dato).

Sje enginn gjalddagi ákveðinn, skal álíta hann vera þá, er víxillinn er sýndur.

Bexellov

for

Island.

Nr. 1.
13de
Januar.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afdeling.

Om trukne (trasferede) Bexler.

1ste Kapitel.

Om Bexelformen.

§ 1.

En Bexel skal indeholde:

udtrykkelig Benævnelse af Bexel, indført i selve Teksten, eller, hvis Bexlen er affattet i et fremmed Sprog, et tilsvarende Udtryk i dette Sprog;
den Pengefum, der skal betales (Bexelsummen);
dens Navn, til hvem Betalingen skal ske (Bexeltager, Remittent);
dens Navn, der skal indfri Bexlen (Bexelbetaler, Trassat);
Tid og Sted for Bexlens Udstedelse;
det Sted, hvor Betalingen skal ske;
dens Underskrift, der udsteder Bexlen (Bexelgiver, Bexeludsteder, Trassent).

§ 2.

En Bexel kan lyde paa Betaling til Trassenten selv (Bexel til egen Ordre).

Enhver en trasferet Bexel paa at indfries af Trassenten selv (trasferet egen Bexel) anses den som en egen Bexel (§ 95).

§ 3.

Betalingstiden skal for den hele Bexelsum være en og den samme.

Bexlen kan kun lyde paa Betaling:

paa en bestemt Dag
ved Forevisning (ved Sigt, a vista);
en vis Tid efter Forevisningen (efter Sigt, a viso); eller
en vis Tid efter Udstedelsen (a dato).

Er ingen Betalingstid nævnt, anses Bexlen som betalbar ved Sigt.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

4. gr.

Víxill getur hljóðað um borgun á öðrum stað, en á heimili greiðanda (domiciler-aður víxill).

Sje greiðslustaður eigi til tekinn, skal borgun lúka á þeim stað, sem getið er við nafn greiðanda, og sje þar álitid að vera heimili hans.

5. gr.

Sje skjal eigi svo lagað, sem nú var mælt, veitir það eigi víxlrjett. Yfirlýsingar þær, sem ritaðar eru á slíkt skjal, svo sem greiðslusamþykki, framsal eður ábyrgð, veita heldur eigi nein víxlrjettindi.

6. gr.

Sje fjárhæð víxils nefnd optar en einu sinni, og eigi hin sama, þá gildir hin minnsta.

7. gr.

Sje í víxli gefið loforð um leigur, skal álita loforð það sem óskráð.

2. kaþítuli.

Um ábyrgð útgefanda.

8. gr.

Útgefandi hefur eptir víxlrjetti ábyrgð á því, að víxill verði samþykktur og borgaður.

3. kaþítuli.

Um framsal víxils (endossement, giro).

9. gr.

Víxil má selja öðrum manni (endossatar) með framsali, þótt eigi sje neitt ákveðið um það í víxlinum. Nú hefur útgefandi bannað framsal víxils í sjálfum texta hans með orðunum „eigi til framsals“ (Ordre), eða því um líku, og veitir framsalið þá engin víxlrjettindi.

10. gr.

Við framsalið hverfa öll þau rjettindi, sem víxli fylgja til þess, sem hann er framseldur, og þar á meðal rjettur til að fram selja aptur víxlinn. Víxil má einnig fram selja útgefanda, greiðanda, samþykkjanda, eða fyrri framseljanda, og mega þeir fram selja öðrum hann aptur.

11. gr.

Framsali skal rita á sjálfan víxlinn eður á eptirrit hans (kopi) eða á miða (alonge), sem festur er við víxlinn eður eptirritið.

Nr. 1. Vixillög fyrir Ísland 13. janúar.

§ 4.

En Vexel kan lyde paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor (domicileret Vexel).

Er særskilt Betalingssted ikke nævnt, gjælder som Vexlens Betalingssted det ved Trassatens Navn anførte Sted, hvor han tillige antages at bo.

§ 5.

Er et Dokument ikke affattet overensstemmende med de foran givne Forskrifter, medfører det ikke Vexelret. Heller ikke have de paa et saadant Dokument tegnede Erklæringer, saasom Akcept, Endossement eller Vorgen, nogen vexelretlig Virkning.

§ 6.

Er Vexelsummen nævnt flere Gange, men med forskjellige Beløb, gjælder det, som mindst er.

§ 7.

Indeholder en Vexel Tilsagn om Rente, anses det som ustrevet.

2det Kapitel.

Om Trassentens Ansvar.

§ 8.

Trassenten svarer efter Vexelret for Vexlens Godkjendelse (Akcept) og Betaling.

3die Kapitel.

Om Overdragelse af Vexlen (Endossement, Giro).

§ 9.

En Vexel kan ved Endossement overdrages til en Anden (Endossatar), selv om Intet herom er nævnt i Vexlen. Har Trassenten i selve Vexlens Text ved Ordene „ikke til Ordre“ eller detslige forbudt dens Overdragelse, medfører saadan ingen vexelretlig Virkning.

§ 10.

Ved Endossement gaa alle af Vexlen flydende Rettigheder, deriblandt ogsaa Retten til at endossere Vexlen videre, over paa Endossatøren. Vexlen kan endosses ogsaa til Trassenten, til Trassaten, til Akceptanten eller til en tidligere Endossent og af disse igjen til Andre.

§ 11.

Endossementet skal skrives paa selve Vexlen eller paa en Afskrift af den (Kopi) eller paa et til Vexlen eller Kopien hæftet Blad (Allonge).

Nr. 1. Vexellob for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

12. gr.

Framsal getur annaðhvort verið á þá leið, að framseljandi (endossent) ritar á víxlinn nafn þess manns, er hann fram selur hann, og nafn sitt undir (fullkomið endossement), eða með því móti, að framseljandi að eins ritar sitt nafn aptan á víxlinn eður eptirritið, eður á miðann, sem við er festur (endossement in blanco).

13. gr.

Eigandi víxils getur fyllt eyðuframsal (blancoendossement) með því að rita nafn einhvers manns, sem víxillinn er framseldur.

14. gr.

Hver framseljandi hefur eptir víxlrjetti ábyrgð á samþykki og borgun víxils gagnvart öllum þeim, er síðar eignast hann, nema hann hafi skýlaust áskilið sjer að vera laus við þá ábyrgð, með því að rita í framsalið orðin „án skuldbindingar“, „án ábyrgðar“, „án obligo“, „án retúr“ eða því um líkt.

15. gr.

Sje í framsali skýlaust bannað að framselja víxil öðrum, en það sje þó gjört eigi að síður, hafa síðari eigendur víxils eigi víxlrjett gagnvart þeim framseljanda, er bannaði.

16. gr.

Þegar að eins er gefið með framsali umboð eða heimild til innheimtu eða þess konar (procura endossement), veitir framsalið eigi eignarrjett yfir víxlinum, en heimilar umboðsmanni að eins að gjöra þær ráðstafanir, sem með þarf til þess að varðveita víxlrjettinn og til þess að heimta fjárhæð víxilsins og taka við henni, sem og til að framselja víxlinn að nýju til umboðs, ef það er eigi beinlínis bannað í framsalinu.

4. kapítuli.

Um það hvernig sýna skuli víxil til samþykkis.

17. gr.

Hverjum þeim, er víxil hefur í höndum, er heimilt þegar í stað að sýna hann til samþykkis, og fáist samþykki eigi innan þess tíma, sem ákveðinn er í 21. gr., að láta afsagnargjörð fram fara fyrir skort á samþykki (de non acceptatione). Sje nokkur samningur gjörður, sem kemur í bága við þetta, þá hefur hann engin áhrif á víxlrjettinn.

18. gr.

Ef annar greiðslustaður er tiltekinn í víxli en þar, sem greiðandi býr, og hafi útgefandi eigi til greint í víxlinum, hver eigi að annast greiðsluna á hinum staðnum, skal sýna víxlinn greiðanda til samþykkis fyrir gjalddaga, og fáist samþykki eigi, afsagnargjörð fram fara. Sje þetta vanrækt, týnist víxlrjettur gegn útgefanda og framseljendum.

§ 12.

Endossement kan ske enten saaledes, at Endossenten indsatte Endossatarens Navn og underskriver sit eget (fuldstændigt Endossement), eller og derved, at Endossenten blot tegner sit Navn paa Veglens eller Vexelkopiens Bagside eller paa det vedhæftede Blad (Endossement in blanco).

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 13.

Blanko-Endossement kan af Vexelejeren udfyldes ved Indsættelse af en Endossatares Navn.

§ 14.

Enhver Endossent svarer alle efterfølgende Gjere af Vexlen efter Vexelret for dens Akcept og Betaling, saafremt han ikke i sit Endossement ved Ordene „uden Forbindtighed“, „uden Ansvar“, „uden Obligo“, „uden Retur“ eller deslige udtrykkelig har forbeholdt sig at være fri for saadant Ansvar.

§ 15.

Indeholder et Endossement udtrykkelig Forbud mod at endossere Vexlen videre, og overdrages den desuagtet, have senere Vexelejere ikke Vexelret mod den Endossent, som gav Forbudet.

§ 16.

Et Endossement, som kun indeholder en Fuldmagt eller en Bemyndigelse til Inkasering eller deslige (Prokura-Endossement), overfører ikke Ejendomsret til Vexlen, men giver alene Fuldmægtigen Hjemmel til at tage de til Vexelrettens Bevaring fornødne Forholdsregler og til at indtale og oppebære Vexelsummen, samt, saafremt saadant ikke er udtrykkelig forbudt i Endossementet, til at overdrage Vexlen ved nyt Prokura-Endossement.

4de Kapitel.

Om Veglens Forevisning til Akcept.

§ 17.

Enhver, som har en Vexel i Hænde, er berettiget til strax at forevise den til Akcept og, hvis saadan ikke erholdes inden den i § 21 bestemte Tid, at optage Protest for manglende Akcept (de non acceptatione). Aftale, som strider herimod, har ikke vexelretlig Virkning.

§ 18.

Lyder en Vexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor, og har Trassenten ikke paa Vexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, skal den før Forsaldsdag forevises Trassaten til Akcept og, saafremt saadan ikke erholdes, protesteres. Forsømmes dette, tabes Vexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

19. gr.

Kveði víxill á um greiðslu eptir sýning, skal sýna hann til samþykkis innan þess tíma, sem tilgreindur er í texta víxilsins. Nú er enginn tími tilgreindur, og skal sýna víxilin innan 6 mánaða frá dagsetning hans, sje hann út gefinn á Íslandi og eigi að borgast innanlands, en innan árs, sje hann útgefinn á Íslandi og eigi að borgast erlendis, eða útgefinn erlendis og eigi að borgast á Íslandi. Sje víxill eigi samþykktur eða samþykki eigi dagsett, skal afsegja (protestera) víxilinn áður en sýningarfresturinn er útrunninn, og telst [á gjalddagi frá afsagnardegi. Sje það vanrækt, sem hjer er fyrir skipað, týnist víxilrjettur gegn útgefanda og framseljendum.

Hafi framseljandi ákveðið sýningarfrest, þá er hann fram seldi slíkan víxil, er hann laus við ábyrgð eptir víxilrjetti, ef fresturinn er látinn hjá líða.

Gagnvart þeim samþykkjanda, sem eigi hefur dagsett samþykki sitt, skal gjalddagi talinn frá síðasta degi, er sýna mátti víxilinn, hafi afsagnargjörð eigi fram farið.

20. gr.

Þá er afsagnargjörð hefur fram farið fyrir skort á samþykki, skal það ávallt tilkynnt (notification), á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45. til 47. gr.

5. kaþítuli.

Um samþykki víxils.

21. gr.

Þegar víxill er sýndur til samþykkis, skal svarað skýlaust innan sólarhrings, hvort hann verði samþykktur eður eigi. Nú er ekki svar gefið innan þess tíma, og skal svo álíta, sem samþykkis sje synjað.

Samþykki skal rita á víxil, og skal samþykkjandi rita nafn sitt undir. Þá er og samþykki gilt, er samþykkjandi að eins ritar nafn sitt framan á víxilinn.

Nú er samþykki, sem ritað hefur verið á víxil, strikað út, aptur kallað, eða því breytt, og hefur samþykkið engu að síður fullt lagagildi.

22. gr.

Víxil skal samþykkja, svo sem hann er, án skilyrðis eða fyrirvara; þó má takmarka samþykkið við nokkurn hluta fjárhæðar víxilsins. Sje aðrar takmarkanir settar eður aðrir skilmálar, skal álíta þá sem óritaða.

23. gr.

Sá, sem samþykkt hefur víxil, ábyrgist eptir víxilrjetti, að hin samþykta fjárhæð greiðist á gjalddaga.

Samþykkjandi er fyrir samþykki sitt einnig skuldbundinn útgefanda eptir víxilrjetti. Aptur á móti hefur samþykkjandi eigi víxilrjett gegn útgefanda.

24. gr.

Ef víxill kveður svo á, að borga skuli annarstaðar en á heimili greiðanda, enda

§ 19.

Nr. 1.
13de
Januar.

Under en Bexel paa Betaling efter Sigt, skal den forevises til Akcept inden den Tid som maatte være forestrevet i Bexlens Text, eller, naar saadan Forfrist mangler, inden 6 Maanedes fra Udstedelsesdagen, hvis den er trukken i Island og skal betales indenlands, og inden et Aar, hvis den er trukken i Island og skal betales udenlands, eller hvis den er trukken udenlands og skal betales i Island. Bliver Bexlen ikke akcepteret, eller bliver Akcepten ikke dateret, skal Bexlen inden Forevisningsfristens Udløb protesteres, og regnes i saadant Tilfælde Forfaldstiden fra Protestdagen. Forsømmes, hvad her er bestemt, tabes Bexelretten mod Trassenten og Endossenterne.

Den Endossent, som i sit Endossement af saadan Bexel har forestrevet en særlig Forevisningstid, er fri for Bexelansvar, hvis Fristen overskrides.

I Forhold til den Akceptant, som ikke har dateret sin Akcept, regnes Forfaldstiden, naar Protest ikke er optagen, fra Forevisningsfristens sidste Dag.

§ 20.

I ethvert Tilfælde, hvor paa Grund af manglende Akcept Protest er optagen, skal Underretning (Notifikation) derom gives paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

5te Kapitel.

Om Bexlens Akcept.

§ 21.

Naar en Bexel forevises til Akcept, skal bestemt Svar, bekræftende eller negtende, gives inden 24 Timer. Gives ikke Svar inden denne Tid, anses Akcept negtet.

Akcepten skal skrives paa Bexlen og forsynes med Akceptantens Underskrift. Gyldig Akcept kan ogsaa gives ved Akceptantens blotte Navntegning paa Bexlens Forside.

Akcept kan ikke, efterat den er tegnet paa Bexlen, med Retsvirkning udstryges, forandres eller tilbagekaldes.

§ 22.

Bexlen skal akcepteres efter sit Evidente uden Vilkaar eller Forbehold; dog kan Akcepten indskrænkes til en Del af Bexelsummen. Gjøres andre Indskrænkninger eller Vilkaar, anses de som udfærdigede.

§ 23.

Den, som har akcepteret en Bexel, svarer efter Bexelret for Betaling paa Forfaldsdagen af det akcepterede Beløb.

Akceptanten er ifølge sin Akcept vexelretlig forpligtet ogsaa ligeoverfor Trassenten. Derimod har Akceptanten ikke Bexelret mod Trassenten.

§ 24.

Under en Bexel paa Betaling et andet Sted end der, hvor Trassaten bor, og har

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1. hafi útgefandi eigi til greint í víslinum, hver greiða skuli borgunina á þeim stað, skal
 13. samþykkjandi bæta því við á vísilinn. Láti hann það ógjört, skal svo álíta, sem hann
 jan. sjálfur vilji borga vísilinn á greiðslustaðnum.

6. kapituli.

Um fullnustu fyrir synjun samþykkis eða ef samþykkið
 eigi er tryggjandi.

25. gr.

Sje víxill eigi samþykktur innan þess tíma, sem ákveðinn er í 21. gr., eður að eins samþykktur að nokkrum hluta, og afsagnargjörð hefur fram farið, hefur eigandi víxilsins heimild að krefjast tryggingar með víxilrjetti hjá hverjum framseljanda eða hjá útgefanda fyrir borgun víxilsins á gjalddaga eða þess hluta hennar, sem eigi er samþykktur, enda kostnaðar þess, er leitt hefur af því, að samþykki fjekkst eigi eða var ófullkomið, en selja skal hann þá af hendi afsagnargjörðina.

26. gr.

Hver framseljandi hefur og heimild til eptir afsagnargjörð, sökum þess, að samþykki hefur brugðizt eða verið ófullkomið, að krefjast tryggingar hjá hverjum hinna fyrri framseljanda, eða hjá útgefanda gegn því, að selja honum í hendur afsagnargjörðina.

27. gr.

Nú hefur víxilskuldari sett trygging einhverjum síðari eiganda, og kemur hún þá einnig öðrum síðari eigendum að notum, ef þeir krefjast þess. Enginn þeirra er víxilinn eignast eptir veðsetjanda, getur krafizt frekari tryggingar af neinum víxilskuldara, nema sýnt verði, að hin setta trygging sje ónóg.

28. gr.

Vilji greiðandi eptir afsögn samþykkja að fullu, og endurgjaldi hann kostnaðinn, sem leitt hefur af synjun hans, getur sýnandi víxils eigi hafnað samþykkinu, ef víxillinn er enn í vörzlum hans. Þá er samþykki er þannig gefið, hverfur heimildin til að heimta trygging. Hafi trygging þegar verið sett, skal skila henni aptur. Nú er mál eigi höfðað gegn veðsetjanda til lúkningar víxli, áður ár sje liðið frá gjalddaga hans, og skal þá tryggingunni aptur skilað; sama er og, ef víxill er borgaður eða skuldbindingin eptir víxilrjetti á annan hátt fallin niður.

29. gr.

Hafi sá víxil í höndum, er sökum afsagnar fyrir skort á samþykki á heimting á trygging eptir 25. eða 26. gr., getur hann í stað tryggingar, án þess að biða gjalddaga, heimtað sjer borgaða fjárhæð víxilsins, eða þann hluta hennar, er eigi var samþykktur, svo og endurgjald fyrir kostnað þann, er leitt hefur af synjun samþykkis og þóknun eptir 50.—52. gr. Þó má skuldari draga frá hinni ósamþykktu fjárhæð 5 af hundraði í ársleigu fyrir tímann, sem eptir er til gjalddaga.

Nr. 1. Vixillög fyrir Ísland 13. janúar.

Trassenten ikke paa Bexlen opgivet, ved hvem Betalingen paa det andet Sted skal erlægges, Nr. 1. skal Akceptanten tilføje det paa Bexlen. Gjør han det ikke, antages det, at han selv vil indfri 13de Bexlen paa Betalingsstedet. Januar.

6te Kapitel.

Om Regres for manglende eller ikke betryggende Akcept.

§ 25.

Bliver en Bexel ikke akcepteret inden den i § 21 bestemte Frist, eller indskrænkes Akcepten til en Del af Bexelsummen, er Bexelejeren, efterat Protest er optagen, berettiget til af hvilken som helst blandt Endossenterne eller af Trassenten mod Protestens Udlevering med Bexelret at kræve Sikkerhed for Betaling til Forsaldstid af Bexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb tilligemed de ved den manglende eller ufuldstændige Akcept forvoldte Omkostninger.

§ 26.

Enhver Endossent har i Kraft af den for manglende eller ufuldstændig Akcept optagne Protest ligeledes Ret til mod Protestens Udlevering at kræve Sikkerhed af hvilken som helst blandt de foregaaende Endossenter eller af Trassenten.

§ 27.

Har en Bexelstyldner stillet en af sine Eftermand Sikkerhed, gjælder den ogsaa til Fordel for Sikkerhedsstillerens øvrige Eftermand, naar de fordre saadant. Ingen af Sikkerhedsstillerens Eftermand har Ret til at forlange yderligere Sikkerhed af nogen Bexelstyldner, medmindre det paa vises, at den allerede stillede Sikkerhed er utilstrækkelig.

§ 28.

* Vil Trassaten efter Protesten meddele fuldstændig Akcept, og erstatter han de ved den manglende Akcept forvoldte Omkostninger, maa Præsidenten ikke vægre sig ved at modtage Akcepten, saafremt Bexlen endnu er i hans Besiddelse. Naar Akcept saaledes er given, ophører Retten til at kræve Sikkerhed. Var saadan allerede stillet, skal den tilbageleveres. Ligeledes skal en stillet Sikkerhed gives tilbage, naar der ikke inden et Aar efter Bexlens Forsaldsdag er rejst Sag til dens Betaling mod den, som har stillet Sikkerheden, saa og naar Bexlen er indfriet eller den bexelrettige Forpligtelse paa anden Maade er ophørt.

§ 29.

Har den, som paa Grund af Protest for manglende Akcept er berettiget til Sikkerhed efter §§ 25 eller 26, Bexlen i Hænde, kan han uden at afvente Forsaldstiden i Stedet for Sikkerhed kræve Betaling af Bexelsummen eller det ikke akcepterede Beløb, tilligemed de ved Akceptens Nægtelse forvoldte Omkostninger, og Provision efter §§ 50–52. Dog kan Bexelstyldneren i det ikke akcepterede Beløb assorte 5 Procent aarlig Rente for Bexlens tilbagestaaende Løbetid.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar

Nr. 1. Krefjist eigandi víxils tryggingar, en skuldari kys heldur að leysa til sín víxil-
 13. inn þegar í stað með þeim skilmálum, sem nefndir voru, þá er honum það frjálst.
 jan.

30. gr.

Nú er samþykkjandi orðinn gjalddaga fyrir gjalddaga, eða bert hefur orðið af fjárnámsgjörð, að hann hefur eigi efni til að borga skuldir sínar, eða hann er verzlunar- maður og hefur hætt fjárgreiðslum, enda setur hann eigi handhafa trygging fyrir greiðslu víxilsins á gjalddaga, er handhafi krefst þess, og hefur þá eigandi hans og framseljend- ur, þegar þetta er sannað með afsagnargjörð, heimild til að krefjast tryggingar eptir 25.—27. gr. hjá hinum fyrri framseljendum eða hjá útgefanda, enda skal þá afsagnar- gjörðin seld af hendi.

Afsagnargjörð skal tilkynna á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45.—47. gr.

7. kapituli.

Um gjalddaga víxils og borgun.

31. gr.

Víxil skal borga í gjalddaga, og frestdagar eiga sjer þannig eigi stað.

32. gr.

Víxil, sem kveður á greiðslu við sýning, skal borga, þá er hann er sýndur. Það sem fyrir er mælt í 19. gr. um sýning víxla til samþykkis, er þeir kveða á borgun eptir sýning, á einnig við um sýningarfrest til greiðslu þeirra víxla, er ákveða borgun við sýn- ing, sem og um afleiðingar þess, ef fresturinn er látinn hjá líða.

33. gr.

Sje gjalddagi víxils ákveðinn í upphafi, miðju eða enda mánaðar, þá skal borga hinn 1., 15., eða síðasta dag mánaðarins.

Æf gjalddagi víxils er miðaður við ákveðna dagatölu eptir dagsetning, eður eptir sýning, skal hvorki dagsetningardagur nje sýningardagur talinn með. Hálfur mánuður telst 15 dagar; sje greiðslufrestur einn eða fleiri heilir mánuðir og hálfur mánuður, skal hálfí mánuðurinn talinn síðast.

34. gr.

Sje víxill útgefinn þar, sem tímatal eptir gamla stíl er við haft, skal svo álíta, sem tímabil þau, er nefnd eru í víxlinum, sjeu miðuð við gamla stíl, ef víxillinn sýnir eigi annað.

35. gr.

Víxil skal borga í þeirri mynt, sem hann til skilur. Nú er mynt sú eigi gjald- geng á greiðslustaðnum, enda hefur eigi útgefandi með orðinu „effectiv“ eða með sam-

Kræver Beyelejeren Sikkerhed, men vil Beyeleskyldneren hellere strax paa ovennævnte Nr. 1. Vilkaar indfri Bexlen, staar dette ham frit.

18de
Januar.

§ 30.

Er den, som har accepteret en Bexel, forinden Forfaldstid kommen under Konkurs eller ved Eksekution funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller har han, hvis han er Handelsende, standset sine Betalinger, og har han ikke, efter i saadan Anledning at være opfordret dertil af Bexlens Ithandehaver, stillet Sikkerhed for dens Indfrielse til Forfaldstid, ere Bexlens Ejer og Endossenter, naar disse Omstændigheder godtgjøres ved Protest, berettigede til mod Protestens Ublevering at kræve Sikkerhed overensstemmende med §§ 25—27 hos de foregaaende Endossenter eller Trassenten.

Om saadan Protest bliver Underretning at give paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes.

7de Kapitel.

Om Bexlens Forfaldstid og Betaling.

§ 31.

Bexlen skal indfries paa Forfaldsdagen, og finde Løbedage saaledes ikke Sted.

§ 32.

En Bexel, som lyder paa Betaling ved Sigt, skal indfries ved Forevisningen. Om Tiden, inden hvilken saadan Bexel skal forevises til Betaling, og om Følgerne af Forsømmelse heraf gjælder, hvad der i § 19 er bestemt om Forevisning til Akcept af Bexler, der lyde paa Betaling efter Sigt.

§ 33.

Er Bexlens Forfaldstid bestemt til Begyndelsen af en Maaned, skal den indfries paa Maanedens første Dag. Ved Midten af en Maaned forstaaes Maanedens femtende Dag, og ved Slutningen af en Maaned dens sidste Dag.

Er Bexlens Forfaldstid bestemt til et vist Antal Dage efter Udstedelsen eller efter Sigt, medregnes ikke Udstedelses- eller Forevisningsdagen. En halv Maaned regnes lige med et Tidsrum af 15 Dage; lyder Betalingstiden paa en eller flere hele Maaneder og en halv Maaned, bliver den halve Maaned at regne sidst.

§ 34.

Er en Bexel udstedt paa et Sted, hvor der benyttes Tidsregning efter gammel Stil, skulde Tidsbestemmelserne i Bexlen anses givne efter denne Stil, naar ikke Andet fremgaar af Bexlen.

§ 35.

Bexlen skal betales i den Møntsort, paa hvilken den lyder. Er denne ikke gangbar paa Betalingsstedet, og har Trassenten ikke ved Ordet „effektiv“ eller tilsvarende Udtryk særlig Nr. 1. Bexellov for Island af 18de Januar.

Nr. 1. svarandi orðatiltæki sjerstaklega ákveðið greiðslu í þeirri mynt, og má þá greiða fjed í innlendum peningum eptir verðlagi á víxlum, er miðað er við hina útlendu peninga og greiðslu við sýning á þeim tíma, er víxillinn er borgaður á greiðslustaðnum, eður á hinum næsta innlenda víxilstað.

36. gr.

Leysi eigi samþykkjandi víxillinn til sín, þá er hann er sýndur honum til borgunar í gjalddaga eður eptir gjalddaga, er hann skyldur að greiða 6 af hundraði í ársleigu af fjárhæð víxilsins frá sýningardegi og endurgjald fyrir kostnað þann, er eigandi víxilsins hefur haft af drættinum. Eigi að greiða borgun eptir verðlagi víxla, og hafi það lækkað eptir sýningu víxilsins, skal fara eptir því verðlagi, sem var í gildi á sýningardegi; þó getur eigandi víxilsins eigi talið til hærra verðlags en þess, sem gildi á gjalddaga, ef hann hefur dregið að sýna víxilinn.

37. gr.

Eigandi víxils getur eigi skorast undan að taka við borgun upp í fjárhæð víxilsins.

38. gr.

Víxilskuldari er eigi skyldur að borga, nema víxill sje fenginn honum í hendur með áritaðri kvittun. Borgi hann nokkuð af fjárhæð víxilsins, skal afborgunin rituð á víxilinn; svo skal og veita honum sjerstaka kvittun á eptirriti af víxlinum, ef þess er krafist.

39. gr.

Þá er gjalddagi er kominn, hefur handhafi víxils heimild til að heimta og taka borgun fyrir víxilinn, ef það sjest af texta hans eður af fullkomnum framsölum eður eyðuframsölum, sem í óslitinni röð ná til handhafa, að hann sje eigandi víxilsins. Sá sem þá leysir til sín víxilinn, er eigi skyldur að rannsaka, hvort framsölin sjeu rjett.

40. gr.

Sje víxill borgaður fyrir gjalddaga og það reynist síðar, að borgun sje greidd heimildarlausum handhafa, skal sá, sem víxilinn leysti til sín, svara til skaða þess, er af því hlýzt.

8. kapituli.

Um fullnustu fyrir greiðslufall.

41. gr.

Vilji eigandi víxils geyma rjett sinn til fullnustu fyrir greiðslufall gegn útgefanda og framseljendum, skal hann sýua greiðanda víxilinn, þá er hann er kominn í gjalddaga, og hvort sem hann hefur verið samþykktur eða ekki, krefjast borgunar. Ef greiðandi þá eigi geldur upp, skal eigandi láta afsagnargjörð (de non solutione) fram fara á greiðsludeginum, eða í síðasta lagi á öðrum virkum degi þar eptir. Þó er þessi sýning og afsagnargjörð óþörf, ef afsagnargjörð fyrir synjun samþykkis hefur áður fram farið, og

forefrevet Betaling i den fremmede Myntsort, kan Vexelsummen erlægges i indenlandst Mynt Nr. 1. efter den Vexelskurs, hvortil paa det Sted, hvor Betalingen sker, eller paa nærmeste indenlandste 15de Vexelplads Vexler, udstedte i den fremmede Myntsort og lydende paa Betaling ved Sigt, kjøbes 1de Januar. paa den Tid, Indfrielsen sker.

§ 36.

Indfrier Akceptanten ikke Vexlen, naar den paa eller efter Forfaldsdagen forevises ham til Betaling, er han pligtig at svare 6 Procent aarlig Rente af Vexelsummen fra Forevisningsdagen, samt til at give Erstatning for de Vexelejeren ved Forhalingen forvoldte Omkostninger. Skal Betalingen ske efter Vexelskurs, og er denne falden efter Vexlens Forevisning, beregnes den Kurs, som gjaldt paa Forevisningstiden; dog kan Vexelejeren, hvis han har forhalet Vexlens Forevisning, ikke beregne højere Kurs end den, der gjaldt paa Forfaldsdagen.

§ 37.

Vexelejeren maa ikke vægre sig ved at modtage Afdrag paa Vexelsummen.

§ 38.

Vexelskyldneren er ikke pligtig at betale, medmindre Vexlen udeliveres ham med paa-tegnet Kvittering. Betaler han en Del af Vexelsummen, skal Afbetalingen paategnes Vexlen, og, saafremt det forlanges, særskilt Kvittering meddeles ham paa en Afskrift af Vexlen.

§ 39.

Naar Forfaldstid er kommen, er Vexlens Ihændehaber berettiget til at kræve og oppebære Betaling for Vexlen, saafremt han ved Indholdet af dens Text eller ved en behørig sammenhængende og til ham fortsat Række af fuldstændige eller Blanko-Endossementer viser sig at være Vexlens Ejer. Den, som da indfrier Vexlen, er ikke pligtig at prove Endossementernes Ægthed.

§ 40.

Indfries en Vexel før Forfaldsdag, og viser det sig senere, at Betalingen er erlagt til en uretmæssig Ihændehaber, svarer den, der indfriele Vexlen, for deraf følgende Skade.

8de Kapitel.

Om Regres paa Grund af manglende Betaling.

§ 41.

Vil Vexelejeren bevare sin Ret til Regres for manglende Betaling mod Trassenten og Endossenterne, skal han forevise den forfaldne Vexel, hvad enten den forud er accepteret eller ikke, til Betaling for Trassaten og, hvis denne ikke erlægger fuld Betaling, optage Protest (de non solutione) paa Forfaldsdagen eller senest paa anden Søndag efter denne. Saadan Forevisning og Protest er dog uforuden, saafremt Protest for manglende Akcept forud er optagen, Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1. víxillinn þar að auki er borgaður samkvæmt 29. gr. eða mál hafið til borgunar eftir
13. jan. sömu grein.

42. gr.

Áskorun um að afsagnargjörð eigi skuli fram fara („án afsagnar“, „án kostnaðar“ eða því líkt) afnemur þá skyldu, að láta afsagnargjörð fram fara, en eigi þá, að sýna víxil til borgunar á rjettum tíma. Bregðist borgun, er eigandi skyldur að skýra frá því á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem fyrir er mælt í 45.—47. gr. Ef víxilskuldari ber það fyrir, að sýning eigi hafi átt sjer stað á rjettum tíma, ber honum að sanna það. Eigi er hann undanþeginn þeirri skyldu, að endurgjalda afsagnarkostnað, ef afsagnargjörð hefur fram farið þrátt fyrir áskorunina.

43. gr.

Eigi að borga víxil á öðrum stað en á heimili greiðanda, skal sýna hann á greiðslustaðnum þeim manni, sem á að lúka borgun (domiciliatus), eða samþykkjanda sjálfum, ef hinn er eigi nefndur í víxlinum. Fáist eigi borgun, eða sá hittist eigi á greiðslustaðnum, er víxillinn skal sýna, skal eigandi víxilsins láta afsagnargjörð þar fram fara, sem fyrir er mælt í 41. gr., ef hann vill geyma rjett sinn til fullnustu gegn útgefanda og framseljendum. Eigi annar að borga en samþykkjandi, og vanræki eigandi víxils að láta afsagnargjörð fram fara hjá honum, týnist víxilrjetturinn einnig gegn samþykkjanda.

44. gr.

Hvorki þarf sýning víxils til greiðslu nje afsagnargjörð til þess að varðveita víxilrjett gegn samþykkjanda, nema þegar svo hagar til, sem getið er um í 43. gr.

45. gr.

Nú hefur víxill verið afsagður sökum greiðslufalls, og skal handhafi hans innan tveggja virkra daga frá afsagnardegi, tilkynna afsögnina brjeflega (notification) hinum næsta fyrir ofan hann, er staður er tilgreindur við á víxlinum.

Skyldu þessari er fullnægt, þegar skriflegri tilkynning er komið á póstinn áður þessi frestur er liðinn, eða hún send á annan tilhlýðilegan hátt, þar sem enginn póstur fer um.

Hver framseljandi, sem fengið hefur tilkynning um afsögnina, er skyldur innan tveggja virkra daga, eftir að hann hefur fengið tilkynninguna, að tilkynna á sama hátt hinum næsta fyrir ofan hann, er staður er tilgreindur við á víxlinum. Sömu leiðis er sá útgefandi, sem hefur fengið tilkynning um, að víxill, er borga skal á öðrum stað, en þar sem greiðandi á heima, sje afsagður hjá þeim, sem á að annast borgun, skyldur að tilkynna það samþykkjanda.

46. gr.

Sá, sem vanrækir að gefa þá tilkynning, sem skipuð er í 45. gr., hefur ábyrgð á því tjóni, sem leiðir af þessari vanrækt, gegn þeim, er standa fyrir ofan hann á víxlin-

samt derhos Bxlen er indfriet overensstemmende med § 29, eller Sag i Medfør af samme Nr. 1. Paragraf rejst til dens Betaling.

13de
Januar.

§ 42.

En Opfordring til ikke at optage Protest („uden Protest“, „uden Omkostninger“ eller dsl.) fritager fra Forpligtelsen til at protestere, men ikke fra Forpligtelsen til i rette Tid at forevise Bxlen til Betaling. Udebliver Betalingen, er Bezelejerens pligtig til at give Underretning derom paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 fastsættes. Paastaar en Bxelskyldner, at Forevisning ikke har fundet Sted i rette Tid, paahviler det ham at bevise saadant. Fra Forpligtelsen til at erstatte Protestomkostninger, naar Protest uanset Opfordringen er stet, er han ikke fritagen.

§ 43.

Er Bxlen domicilieret, skal den forevises paa Betalingsstedet for den, ved hvem Betalingen skal erlægges (Domiciliaten), eller, hvis en saadan ikke er nævnt paa Bxlen, for Akceptanten selv. Opnaas ikke Betaling, eller kan den, for hvem Bxlen skal forevises, ikke træffes paa Betalingsstedet, skal Bezelejerens, saafremt han vil bevare sin Ret til Regres mod Trassenten og Endossenterne, dersteds optage Protest overensstemmende med de i § 41 givne Forskrifter. Skal Betalingen ske ved en Anden end Akceptanten, og forsømmer Bezelejerens at optage Protest hos ham, tabes Bxelretten ogsaa mod Akceptanten.

§ 44.

Til Bevaring af Bxelret mod Akceptanten udfordres, med Undtagelse af det i § 43 nævnte Tilfælde, hverken Bxleens Forevisning til Betaling eller Optagelse af Protest.

§ 45.

Shandehaveren af en for manglende Betaling protesteret Bxel skal inden to Sognedage efter den Dag, da Protesten blev optagen, give skriftlig Underretning (Notifikation) om Protesten til den nærmeste af sine Formænd, ved hvis Navn paa Bxlen Stedsbetegnelse findes anført.

Denne Forpligtelse anses fyldestgjort, naar skriftlig Underretning inden nævnte Tidsfrist er indleveret til Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvarlig Maade affendt.

Enhver om Protesten underrettet Endossent er pligtig til inden to Sognedage efter Underretningens Modtagelse paa samme Maade at give Underretning til sin nærmeste Formand, ved hvis Navn Stedsbetegnelse findes anført paa Bxlen. Ligeledes er den Trassent, som har modtaget Underretning om, at en domicilieret Bxel er protesteret hos den, ved hvem Betalingen skal erlægges, forpligtet til herom at underrette Akceptanten.

§ 46.

Den, som forsømmer at give saadan Underretning, som i § 45 er foreskrevet, svarer de Formænd, der som Følge deraf ere forbigaade, for den ved Forsømmelsen forvoldte Skade.

Nr. 1. Bxellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1. um, og þannig er gengið fram hjá. Getur hann eigi krafzt endurgjalds hjá þeim fyrir
 13. kostnað sinn, en á að eins tilkall til fjárhæðar víxilsins og að auki 5 af hundraði í árs-
 jan. leigu frá þeim degi, er mál er hafið til borgunar.

47. gr.

Sýni sá, sem gefa átti tilkynning, vottorð póstmanns um, að hann hafi komið á póstinn brjefi til þess, er stendur fyrir ofan hann á víxlinum, er það gild sönnun fyrir því, að tilkynning hafi verið send honum á þeim tíma, sem vottorð póstmannsins greinir, nema það sannist, að brjefið hafi verið annars efnis.

48. gr.

Hver víxilskuldari, sem greiðir fjárhæð víxils með leigum og kostnaði, á heimting á, að eigandi víxilsins selji honum í hendur hinn afsagða víxil með áritaðri kvittun og afsagnargjörðina.

49. gr.

Hefja má málsókn til fullnustu fyrir greiðslufall gegn fleiri víxilskuldurum í senn eða öllum þeim, eða gegn hverjum þeirra, er hann kys. Eigandi víxils þarf ekki að fara eftir þeirri röð, er framsölin hafa farið fram í, eða halda fram sókn gegn þeim, sem hann eitt sinn hefur kosið.

Nú hefur eigandi víxils strikað út nafn útgefanda eða einhvers framseljanda á víxlinum eða það hefur verið gjört með samþykki hans, og er víxilskuldari, sem út er strikaður, og allir þeir, sem eftir hann koma, lausir við víxilábyrgð.

50. gr.

Þegar krafzt er fullnustu fyrir greiðslufall, á eigandi víxils heimting á: hinni ógreiddu fjárhæð víxilsins, með 6 af hundraði í ársleigu frá gjalddaga; endurgjaldi fyrir kostnað við afsagnargjörð, burðareyri og önnur nauðsynleg gjöldi og þóknun, er sje $\frac{1}{3}$ af hundraði í fjárhæð víxilsins.

51. gr.

Ákveði víxill borgun í útlendum peningum, fer um greiðslu í innlendum peningum, sem segir í 35. gr.; en greiða skal eftir verðlagi á gjalddaga víxilsins, þótt verðlag hafi síðar lækkað.

52. gr.

Nú hefur framseljandi leyst til sín víxil, svo sem sagt var, og á hann þá heimting á:

allri fjárhæð þeirri, er hann hefur verið neyddur til að borga eftir 50. og 51. gr. með 6 af hundraði í ársleigu af henni frá borgunardegi; endurgjaldi fyrir nauðsynjakostnað sinn; svo og þóknun, er sje $\frac{1}{3}$ af hundraði í fjárhæð víxilsins. Þó mega þóknunargjöldin ekki vera fleiri en svo, að meiru nemi en 2 af hundraði í fjárhæð víxilsins.

Han kan af dem ikke kræve Godtgjørelse for Udgifter, men er kun berettiget til Vexelsummen med 5 pCt. aarlig Rente fra den Dag, Sag til Betaling rejsses.

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 47.

Foreviser den, som var forpligtet til at give Underretning, Postattest om, at han har indleveret Brev til vedkommende Formand, gjælder dette som Bevis for, at Underretning paa den Tid, Postattesten opgiver, er bleven affendt til Formanden, medmindre det godtgjøres, at Brevet havde et andet Indhold.

§ 48.

Enhver Vexelskyldner har mod at erlægge Vexelsummen med Renter og Omkostninger Ret til at faa den protesterede Vexel med paategnet Kvittering tilligemed Protesten udleveret af Vexelejeren.

§ 49.

Regressøgsmaal for manglende Betaling kan paa en Gang rejsses mod flere eller alle Vexelskyldnere eller særskilt mod hvilken som helst af dem. Vexelejeren er ikke bunden ved Endossementernes Rækkefølge eller ved det Valg, han engang har gjort.

Er Trassentens eller nogen Endossents Navn af Vexelejeren eller med hans Samtykke udstrøget paa Vexlen, er en saadan Vexelskyldner saavel som alle hans Eftermand fri for Vexelansvarlighed.

§ 50.

I Tilfælde af Regres paa Grund af manglende Betaling er Vexelejeren berettiget til at fordræ:

den ubetalte Vexelsum med 6 pCt. aarlig Rente fra Vexlens Forfaldsday;
Erstatning for Protestomkostninger, Porto og andre nødvendige Udgifter; samt
Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vexelsummen.

§ 51.

Endr Vexlen paa udenlandsk Mynt, forholdes med Hensyn til Betaling i indenlandsk Mynt, saaledes som det er fastsat i § 35; dog skal Betalingen, hvis Kursen er falden efter Vexlens Forfaldsday, erlægges efter den Kurs, som da var gjældende.

§ 52.

Har en Endossent saaledes indløst Vexlen, omfatter hans Regressfordring:
hele det Beløb, han overensstemmende med §§ 50 og 51 har været nødt til at betale,
samt 6 pCt. aarlig Rente deraf fra Betalingsdagen;
Erstatning for egne nødvendige Udgifter; samt
Provision af $\frac{1}{3}$ pCt. af Vexelsummen.

Retten til at beregne Provision ophører, naar Provisionernes samlede Sum allerede er naaet op til 2 pCt. af Vexelsummen.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

53. gr.

Fullnustugjald má taka með nýjum víxli á hendur þeim, sem borgunar er krafizt hjá (recambiovíxill, gagnvíxill). Má þá bæta við kröfuna gjaldi til miðils og stimpilgjaldi, ef það ber að greiða.

Slíkur víxill skal ákveða borgun við sýning og vera gefinn út beina leið (a drittura).

54. gr.

Sá maður, sem krafinn er um fullnustu, er ekki skyldur að borga, nema því að eins, að afsagnargjörðin og kvittaður reikningur um það, sem greiða skal (retúrreikningur), sje fenginn honum í hendur með víxlinum.

55. gr.

Hver framseljandi, sem hefur fullnægt einhverjum þeirra, sem fyrir neðan hann standa á víxli, má strika út framsal sitt og framsöl þau, er á eftir koma.

9. kapítuli.

Um samþykki eða borgun víxils fyrir nauðleit eða milligöngu.

56. gr.

Hafi verið ritað á víxil, sem afsagður er sökum þess, að samþykki hefur eigi fengizt eða verið tryggjandi, áskorun til einhvers manns á greiðslustaðnum, eða ef ákvæði 18. gr. á við um víxilinn, til einhvers á sýningarstaðnum um, að samþykkja víxilinn ef þörf gjörist (nauðleit), þá skal heimta samþykki að þeim, er þannig er leitað til (Nödsadressat) áður en krafizt verður fullnustu sökum afsagnarinnar. Synji hann samþykkis, skal afsagnargjörð einnig fram fara hjá honum. Sjeu fleiri af þeim, sem skorað er á til vara, fúsir á að samþykkja, gengur sá fyrir, sem leysir flesta víxilskuldara.

57. gr.

Sje víxill eigi samþykktur af neinum þeirra, sem nefndir eru í 56. gr. og skorað var á til vara, getur einhver annar (intervenient), eftir að afsagnargjörð hefur fram farið, samþykkt víxilinn í heiðursskyni við útgefanda eður einhvern framseljanda. Eigi er þó eigandi víxilsins skyldur að taka móti slíku samþykki, nema greiðandi bjóði það fram. Ef einhver, sem á er skorað til vara, býðst einnig til að samþykkja víxilinn, og hann leysir jafnmarga víxilskuldara, þá gengur hann fyrir.

58. gr.

Þegar maður, sem skorað hefur verið á til vara, eða milligöngumaður samþykkir víxil, skal rita samþykkið á sjálfan víxilinn; þó má rita samþykki eftir áskorun eða í heiðursskyni við framseljanda á eftirritið, þar sem frumritað nauðleit eða frumritað framsal stendur á eftirriti. Syni eigi samþykkið eitt, eða í sambandi við nauðleitina, í hvers þágu samþykkið er gefið, skal svo álíta, sem það sje í þágu útgefanda.

Nr. 1. Víxillög fyrir Ísland 13. janúar.

§ 53.

Regressfordringen kan inddrages ved en ny Vexel, trukken tilbage paa den, hos hvem Betalingen søges (Rekambiovexel, Modvexel). I saafald kan der til Fordringens Beløb lægges Mæglergebyr for Modvexlens Salg samt Stempelafgift, forsaavidt saadan skal erlægges.

Saadan Vexel skal lyde paa Betaling ved Sigt og trækkes umiddelbart (a drittura).

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 54.

Den, mod hvem Regressfordring fremsættes, er ikke forpligtet til at betale, medmindre Protesten og en kvitteret Regning over, hvad der betales (Retourregning), udeliveres ham tilligemed Vexlen.

§ 55.

Enhver Endossent, som har fyldestgjort en af sine Eftermænd, kan udstrynge sit eget og efterfølgende Endossementer.

9de Kapitel.

Om Vexlens Akcept eller Betaling efter Nødsadresse eller ved Intervention.

§ 56.

Er en Vexel, som er bleven protesteret for manglende eller ikke betryggende Akcept, forsynet med Anmodning til Nogen paa Betalingsstedet eller, hvis Forstriften i § 18 kommer til Anvendelse paa Vexlen, til Nogen paa Forevisningsstedet om i Nødsfald at akceptere den (Nødsadresse), skal der, for Regres paa Grund af saadan Protest kan gøres gjældende, kræves Akcept hos den, til hvem saadan Anmodning er rettet (Nødsadressaten), og, ifald den negtes, optages Protest ogsaa hos ham. Blandt flere Nødsadressater, som ere villige til at meddele Akcept, har den Fortrinet, ved hvem de fleste Vexelskyldnere befries.

§ 57.

Bliver Vexlen ikke akcepteret af nogen af de i § 56 nævnte Nødsadressater, kan en Anden (Intervenant), efterat Protest er optagen, akceptere Vexlen til Ære for Trassenten eller nogen af Endossenterne; dog er Vexelejeren ikke pligtig til at modtage saadan Akcept, medmindre den tilbydes af Trassaten. Tilbydes Akcept tillige af en Nødsadressat, ved hvem ligesaa mange Vexelskyldnere befries, har han Fortrinet.

§ 58.

Akcept af en Nødsadressat eller en Intervenant skal tegnes paa selve Vexlen; dog kan, hvor original Nødsadresse eller originalt Endossement findes paa en Kopi, Akcept efter Adressen eller til Ære for Endossenten tegnes paa Kopien. Hvis det ikke af Akcepten eller af denne i Forbindelse med en Nødsadresse fremgaar, for hvis Regning den er given, skal den anses meddelt for Trassentens Regning.

Nr. 1. Vexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

59. gr.

Nú hefur maður samþykkt vixil fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður, og á hann heimting á, að afsagnargjörð sú, er fram hefur farið sökum þess, að samþykki hefur brugðizt eða eigi verið tryggjandi, sje honum í hendur seld, en borga skal hann afsagnarkostnaðinn. Senda skal hann afsagnargjörðina þeim, sem víxillinn er samþykktur fyrir, með pósti, eða, þar sem póstur eigi fer um, með annari vissri ferð, og eigi síðar en öðrum virkum degi eptir samþykkisdag. Sje þessa eigi gætt, ábyrgist hann þann skaða, sem af því hlýzt.

60. gr.

Sá, er samþykkt hefur vixil fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður, ábyrgist, sem hver annar samþykkjandi, borgun víxilsins, hverjum þeim, er stendur fyrir neðan þann, sem hann hefur samþykkt víxilinn fyrir, svo framarlega víxillinn með gjörðri afsögn er sýndur honum til borgunar innan þess tíma, sem ákveðinn er í 62. gr.

61. gr.

Hafi sá, sem skorað er á til vara, eða einhver milligöngumaður samþykkt vixil, hefur hvorki eigandi hans nje nokkur annar þeirra, er standa fyrir neðan þann, sem víxillinn er samþykktur fyrir, heimting á fullnustu fyrir það, að samþykki hefur brugðizt eða eigi verið tryggjandi. Aptur á sá, sem víxillinn er samþykktur fyrir, heimting á fullnustu, svo og þeir, er standa fyrir ofan hann á víxlinum.

62. gr.

Nú er nauðleit eða milligöngusamþykki ritað á vixil, sem afsagður er sökum greiðslufalls, enda er nauðleitin eða milligöngusamþykkið miðað við greiðslustaðinn, og skal sýna víxilinn til borgunar með afsagnargjörðinni eigi síðar en annan virkan dag eptir gjalddaga. Fáist eigi borgun, skal afsegja víxilinn hjá öllum þeim, sem skorað var á til vara, sem og þeim, er samþykkt hefur víxilinn sem milligöngumaður. Sje þetta vanrækt, missir eigandi víxilsins fullnusturjett sinn gegn hverjum þeim víxilskuldara, sem hefði orðið leystur fyrir borgun víxilsins. Hið sama er og, ef eigandi víxilsins skorast undan að taka við borgun, sem boðin er í heiðursskyni við einhvern víxilskuldara.

63. gr.

Hver sá, sem fyrir nauðleit eða sem milligöngumaður greiðir fjárhæð víxils með leigum og endurgeldur afsagnarkostnaðinn, má heimta víxilinn og afsagnargjörðina sjer í hendur selda með áritaðri kvittun, er tilgreini borgunina og fyrir hvern hún sje greidd. Fær hann þá rjett eiganda víxilsins gegn þeim, er hann hefur borgað fyrir, og þeim, sem fyrir ofan hann standa á víxlinum, sem og gegn samþykkjanda.

64. gr.

Þjóðist fleiri til að borga, eptir að afsögn hefur fram farið, gengur sá fyrir, sem leysir flesta víxilskuldara. Nú verður maður til að bjóða borgun, þótt víxillinn eða afsögnin beri með sjer, að öðrum, sem hafði boðið borgun, hafi staðið nær að leysa til sín víxilinn, og hefur hann þá engan fullnusturjett gegn þeim víxilskuldurum, sem leystir hefðu orðið, ef hinn hefði borgað.

§ 59.

Den, som akcepterer en Vexel som Nødsadressat eller Intervenient, er berettiget til mod Godtgjorelse af Protestomkostningerne at faa den for manglende eller ikke betryggende Akcept optagne Protest udliveret. Senest den anden Søgnedag efter Akceptdagen skal han med Posten eller, hvor Post ikke gaar, paa anden forsvaerlig Maade oversende Protesten til den, for hvis Regning Vexlen blev akcepteret. Undlader han dette, svarer han til Skaden.

Nr. 1.
13de
Januar.

§ 60.

Den, som i Egenstaa af Nødsadressat eller Intervenient har akcepteret en Vexel, svarer ligesom anden Akceptant for Vexlens Betaling til enhver af dens Eftermænd, for hvis Regning han har meddeelt sin Akcept, saafremt Vexlen med forud optagen Protest forevises ham til Betaling inden den i § 62 fastsatte Frist.

§ 61.

Er en Vexel akcepteret af en Nødsadressat eller en Intervenient, have hverken Vexelejeren eller nogen anden af dens Eftermænd, for hvis Regning Vexlen er blevet akcepteret, Ret til Regres for manglende eller ikke betryggende Akcept. Derimod kan saadan Regres gøres gjældende af den, for hvis Regning Akcepten blev given, samt af dennes Formænd.

§ 62.

Er en for manglende Betaling protesteret Vexel forsynet med Nødsadresse, eller er Interventionsakcept tegnet paa Vexlen, og lyder Nødsadressen eller Akcepten paa Betalingsstedet, skal Vexlen tillige med Protesten senest den anden Søgnedag efter Forsaldsdag forevises til Betaling, og, hvis saadan ej erholdes, protesteres hos samtlige Nødsadressater og Interventionsakceptanten. Forsømmes dette, taber Vexelejeren sin Regres mod enhver Vexelskyldner, som vilde være bleven befriet ved Betalingen. Det Samme gælder, hvis Vexelejeren vager sig ved at modtage Betaling, der til Ære for nogen Vexelskyldner tilbydes ham.

§ 63.

Enhver, som i Egenstaa af Nødsadressat eller Intervenient betaler Vexelsummen med Renter og erstatter de ved Protesten forvoldte Omkostninger, kan fordrø Vexlen og Protesten udliverede med Paategning om den skete Betaling, og for hvem den er sket, samt indtræder i Vexelejeren's Ret mod den, for hvis Regning han har betalt, mod dennes Formænd paa Vexlen og mod Akceptanten.

§ 64.

Tilbyde Flere sig at betale efter Protest, har den Fortrinet, ved hvem de fleste Vexelskyldnere befries. Den, som træder til med Betaling, naagter det af Vexlen eller Protesten fremgaar, at en Anden, som havde tilbudt Betaling, var nærmere berettiget til Vexlens Indløsning, har ingen Regres mod de Vexelskyldnere, som vilde være blevene befriede, hvis den Anden havde betalt.

Nr. 1.
13.
jan.

65. gr.

Nú hefur maður samþykkt víxil fyrir nauðleitt eða sem milligöngumaður, en er varnað að borga sökum þess, að annar leysir til sín víxlinn, og á hann þá heimting á $\frac{1}{3}$ af hundraði í þóknun hjá hinum.

10. kapituli.

Um samrit og eptirrit víxla.

66. gr.

Víxil má út gefa í samritum (dúplíköt), og skal í texta hvers þeirra greina, hvert það sje í röðinni, svo sem fyrsta, annað, þriðja, o. s. frv. (prima, secunda, tertia o. s. frv.), en sje að öðru eins orðuð. Sje samritin eigi þannig einkennd, gildir hvert þeirra sem víxill fyrir sig, sem gefinn er út einritaður (solavíxill).

67. gr.

Bæði viðtakandi og síðari eigendur víxils geta krafð útgefanda um samrit hans, ef þeir endurgjalda kostnaðinn. Svo getur og síðari eigandi víxils farið hins sama á leit við þann, sem er næstur fyrir ofan hann á víxlinum, og hann aptur við þann, sem er fyrir ofan hann, og svo hver af öðrum, unz komið er að útgefanda. Framseljendur eru skyldir að rita framsölin á samritin í rjettri röð.

68. gr.

Þá er eitt samrit víxils er borgað, eru hin ógild. Þó ábyrgist samþykkjandi eptir sem áður hvert samrit, er samþykki hans er ritað á, og sem gengur manna á milli eptir að borgun er greidd. Eins ábyrgist framseljandi sá, er framselt hefur ýmsum mönnum samrit víxils, og síðari framseljendur þeirra hvert samrit, er framsal þeirra er á ritað, og sem gengur manna á milli, eptir að borgun er greidd.

69. gr.

Nú er eitt samrit víxils sent til samþykkis, en annað samrit framselt, og skal tilgreina á því samriti, hjá hverjum hitt sje, sem sent var til samþykkis. Sá, sem hefur þetta samrit að geyma, er skyldur að láta það af hendi við þann, er sannar rjett sinn til að fá það, eptir 39. gr., eða á annan hátt.

70. gr.

Handhafi að samriti víxils, sem greinir, hjá hverjum það samrit sje, er sent var til samþykkis, hefur eigi rjett að krefjast fullnustu fyrir samþykkis- eða greiðslufall, fyrri en hann hefur sannað með afsagnargjörð, að hann hafi eigi getað fengið samrit það í hendur, nje samþykki eða borgun eptir samriti sínu.

§ 65.

Den Nødsadressat eller Intervenant, som har accepteret en Bæxl, men som hindres i at betale derved, at en Anden indfrier Bæxlen, er berettiget til af denne at erholde en Provision af $\frac{1}{3}$ pCt.

Nr. 1.
13.
jan.

10de Kapitel.

Om Bæxelduplikater og Bæxelpopier.

§ 66.

En Bæxl kan udstedes i flere Exemplarer (Duplikater), af hvilke hvert enkelt i selve Teksten skal betegne sin Orden som første, anden, tredje osv. (prima, secunda, tertia osv.), men som forøvrigt ere enslydende. Ere Exemplarerne ikke saaledes betegnede, gjælder ethvert af dem som en selvstændig, i et Exemplar udstedt Bæxl (Solavæxl.)

§ 67.

Saa vel Bæxeltageren som senere Bæxlejerere ere mod Godtgjærelse af Omkostningerne berettigede til af Trassenten at fordrø Duplikater af Bæxlen. En senere Bæxlejer kan tillige henvende sig med saadan Begjæring til sin umiddelbare Formand, denne igjen til sin Formand og saa fremdeles, indtil Begjæringen naar Trassenten. Paa Duplikaterne ere Endossenterne pligtige til efter Rækkefølgen at gjentage Endossenterne.

§ 68.

Indfries et Exemplar af Bæxlen, ere de øvrige uden Kraft. Dog svarer Akceptanten fremdeles for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, som findes forsynet med hans Akcept. Ligeledes svarer den Endossent, som til forskjellige Personer har endosseret Bæxleexemplarer, samt senere Endossenter af disse for ethvert efter Indfrielsen løbende Exemplar, paa hvilket deres Endossement findes tegnet.

§ 69.

Er et Exemplar af Bæxlen sendt til Akcept, skal der, naar et andet Exemplar endosseres, bemærkes paa dette, hos hvem det til Akcept sendte Exemplar findes. Den, som har dette i Forvaring, er pligtig til at udlevere det til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering.

§ 70.

Shandehaveren af et Bæxelduplikat, paa hvilket det er bemærket, hos hvem det til Akcept affendte Exemplar findes, er ikke berettiget til at søge Regres for manglende Akcept eller for manglende Betaling, forinden han ved Protest har godtgjort, at han ikke har kunnet faa det nævnte Exemplar udleveret, og at han ikke heller har kunnet faa Akcept paa eller Betaling efter Duplikatet.

Nr. 1. Bæxellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

71. gr.

Nú er eptirrit gjört af víxli í þeim tilgangi að rita á það framsal, og skal á eptirriti því standa eptirrit af framsölum og öðru, sem þegar hefur verið ritað á víxilinn. Þá skal þess og getið á eptirritinu, hve langt eptirritunin nær, eða hvar hin frumrituðu framsöl byrja, sem og hjá hverjum frumritið er.

72. gr.

Sá, sem hefur frumrit víxils að geyma, er skyldur að láta það af hendi við þann, sem sannar rjett sinn til að fá það, samkvæmt 39. gr. eða á annan hátt. Sá, sem hefur eptirrit víxilsins í höndum og getur eigi fengið frumritið, hefur rjett til að krefjast fullnustu hjá þeim framseljendum, sem hafa frumritað framsöl sín á eptirritið, en láta skal hann áður afsagnargjörð fram fara hjá þeim, er synjaði honum um frumritið.

11. kapituli.

Um víxla, sem glatazt hafa.

73. gr.

Ef víxill glatast, má dæma hann ógildan eptir sem lög ákveða um ógildingar-dóma.

74. gr.

Þegar stefna í ógildingarmáli er löglega birt, er útgefandi skyldur að gefa út nýjan víxil. Hafi hinn glataði víxill verið samþykktur, er samþykkjandi skyldur að borga á gjalddaga rjettum þeim, sem sannar rjett sinn til að taka við borgun. Setja skal þó útgefanda eða samþykkjanda næga trygging, unz víxillinn er dæmdur ógildur eða ábyrgð þeirra eptir hinum glataða víxli er horfin á annan hátt.

75. gr.

Sje víxilirjettur undir því kominn, að víxill sje sýndur eða afsagður innan ákveðins tíma, getur sá, er glatað hefur víxli, varðveitt rjett þann, sem honum er veittur í 74. gr. gegn útgefanda og samþykkjanda, með því að láta afsagnargjörð fram fara um glötun víxilsins, áður en afsagnarfresturinn er liðinn. Þá afsögn skal tilkynna þeim á þann hátt og með þeirri ábyrgð, sem segir í 45.—47. gr.

76. gr.

Sá, sem víxil hefur í höndum með þeirri heimild, sem 39. gr. til skilur, er eigi skyldur að láta hann af hendi við þann, sem hefur glatað honum, nema það sannist, að hann hafi fengið víxilinn með órjettu móti, þótt hann vissi betur, eða hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi.

§ 71.

Tages der Kopi af en Bexel i den Hensigt at tegne Endossament paa den, skal Kopien ogsaa indeholde Afskrift af de allerede paa Bexlen varende Endossamenter og øvrige Paategninger. Kopien skal forsynes med Bemærkning om, hvor langt Afskriften gaar, eller hvor de originale Endossamenter begynde, samt hos hvem Originalbexlen findes.

Nr. 1.
13.
jan.

§ 72.

Den, som har Originalbexlen i Forvaring, er pligtig at udlevere den til den, der i Medfør af § 39 eller paa anden Maade godtgjør sin Ret til Udlevering. Ihændeleveren af Bexelkopien er, naar han ikke kan faa Originalbexlen udleveret, berettiget til efter Protest for nægtet Udlevering at søge Regres hos de Endossenter, hvis originale Endossamenter findes paa Kopien.

11te Kapitel.

Om bortkomne Bexler.

§ 73.

Er en Bexel bortkommen, kan den blive mortificeret overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler.

§ 74.

Naar Stævning i Mortifikationsagen er lovlig kundgjort, er Trassenten forpligtet til at udstede nyt Bexelbrev. Var den bortkomne Bexel accepteret, er Acceptanten, naar Forsaldstid er kommen, pligtig til at betale til den, som godtgjør sin Ret til at oppebære Betalingen. Dog skal der i disse Tilfælde stilles Trassenten eller Acceptanten antagelig Sikkerhed, indtil Bexlen er bleven mortificeret, eller deres Ansvar efter den bortkomne Bexel paa anden Maade er ophørt.

§ 75.

Er Bexelretten afhængig af, at Bexlen inden en vis Tid bliver forevist eller protesteret, kan den, for hvem Bexlen er bortkommen, bevare den ham i § 74 mod Trassenten og Acceptanten givne Ret ved inden Protestfristens Udløb at optage Protest i Anledning af Bexlens Tab. Om saadan Protest skal Underretning gives de nævnte Bexelskyldnere paa den Maade og under det Ansvar, som i §§ 45—47 er fastsat.

§ 76.

Den, der har en Bexel i Hænde med saadan Adkomst, som § 39 nævner, er ikke pligtig at udlevere den til den, fra hvem den er bortkommen, medmindre det godtgjøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed.

Nr. 1. Bexellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

12. kapituli.

Um fyrning víxla,

77. gr.

Víxilkrafa gegn samþykkjanda fyrnist á þrem árum frá gjalddaga víxils að telja. Eigi að borga víxil við sýning, skal telja frá því, að sá frestur er liðinn, sem ákveðinn er í 32. gr., eða frá sýningardegi, ef víxillinn hefur áður sýndur verið til borgunar.

78. gr.

Fullnustukrafa sú, sem eigandi víxils á, eptir 29. eða 50. gr., fyrnist gegn útgefanda og framseljendum á sex mánuðum frá gjalddaga, ef borga skal á Íslandi, en á einu ári frá gjalddaga, ef borga skal erlendis.

79. gr.

Fullnustukrafa framseljanda þess, er leyst hefur til sín víxil, fyrnist gegn útgetanda og fyrri framseljendum á sex mánuðum, ef framseljandi sá, er leyst hefur til sín víxlinn, býr á Íslandi, og á einu ári, ef hann býr erlendis. Nú hefur hann leyst til sín víxlinn án lögsóknar, og skal telja frá borgunardegi, en ella frá þeim degi, þá er stefna í víxilmálinu var birt honum, eða sagt var til víxilkröfunnar í búi hans, hafi það verið tekið til opinberra skipta.

80. gr.

Fyrning víxils stöðvast, ef stefna er birt eða sagt til víxilkröfunnar í búi skuldunauts, ef það hefur verið tekið til opinberra skipta, svo og ef sá, er sóttur er, tilkynnir málsóknina (litis denunciatio) einhverjum þeim, sem stendur fyrir ofan hann á víxlinum. Sá, sem fengið hefur tilkynning, getur stöðvað fyrning þá, er getur um í 77. gr., ef hann á sama hátt tilkynnir samþykkjanda málsóknina.

Fyrning stöðvast eigi gegn öðrum víxilskuldurum en þeim, sem einhverri af fyrnefndum gjörðum er beint að. Stöðvun fyrningar kemur öllum þeim að notum, sem standa fyrir ofan þann, er stöðvað hefur fyrninguna.

Nú hefur fyrning verið stöðvuð, en víxilmálsókn eigi til lykta leidd, og hefst þá nýr fyrningarfrestur aptur frá þeim degi, er málið síðast var til meðferðar í rjetti.

13. kapituli.

Um það, hvernig gjöra skuli afsögn.

81. gr.

Notarius publicus eða annar, sem að lögum hefur vald til, skal gjöra afsögn, og skal bóka hana.

12te Kapitel.

Nr. 1.
13de
Januar.

Om Beglens Præskription.

§ 77.

Begelfordringen mod en Acceptant præskriberes i et Tidsrum af tre Aar, regnede fra Beglens Forfaldsdag. Er Beglen betalbar ved Sigt, regnes Tiden fra Udløbet af den i § 32 fastsatte Frist eller, hvis Beglen tidligere har været forevist til Betaling, fra Forevisningsdagen.

§ 78.

Den Regressfordring, der ifølge § 29 eller § 50 tilkommer en Beglejer, præskriberes i Forhold til Trassenten og Endossenterne i sex Maaneder fra Forfaldsdagen, saafremt Beglen er betalbar i Island, og i et Aar fra den nævnte Dag, saafremt Beglen er betalbar paa noget andet Sted.

§ 79.

Den Regressfordring, der tilkommer en Endossent, som har indfriet en Begel, præskriberes i Forhold til Trassenten og foregaaende Endossenter i sex Maaneder, hvis den Endossent, der har indfriet Beglen, bor i Island, og i et Aar, hvis han bor paa noget andet Sted; og skal Tiden regnes fra Betalingsdagen, saafremt han uden Rettergang har indfriet Beglen, men ellers fra den Dag, da Stævning i Begelsøgsmålet blev forkyndt for ham, eller Begelfordringen blev anmeldt i hans under offentlig Behandling staaende Bo.

§ 80.

Begelpæskription afbrydes ved Forkyndelse af Stævning eller ved Begelfordringens Anmeldelse i Skyldnerens under offentlig Behandling staaende Bo, saa og derved, at den, mod hvem saadant Søgmaal er rejst, indvarsler en Formand for Processens Skyld (litis denunciatio). Den, som har modtaget saadan Indvarsling, kan afbryde den i § 77 omhandlede Præskription ved ligeledes at give Acceptanten Processvarsel.

Præskriptionen afbrydes ikke i Forhold til andre Begelskyldnere end den, mod hvem nogen af de ovennævnte Handlinger rettes; men Afbrydelsen virker til Fordel for alle dens Formænd, der har foretaget Afbrydelsen.

Har Afbrydelse af Præskription fundet Sted, uden at Begelsøgsmålet bringes til Afslutning, begynder en ny Præskriptionsfrist at løbe fra den Dag, da Sagen sidst foretoges i Retten.

13de Kapitel.

Om Foretagelse af Protest.

§ 81.

Protest skal foretages af Notarius publicus eller af en anden dertil i Lovgivningen bemyndiget Person, og bliver den at indføre i en Protokol.

Nr. 1. Begellov for Island af 13de Januar.

Nr. 1.
13.
jan.

82. gr.

I afsagnargjörð skal rita: eptirrit af víxlinum eða eptirriti hans og öllu því, er á honum stendur, tilmæli eða kröfu gjörðarbeiðanda og svar þess, er afsögnin er gjörð hjá; hafi hann engu svarað, eða eigi fundizt, skal þess getið; svo skal og greina stað og stund afsagnargjörðarinnar, og skal sá, er gjörir afsögnina, rita nafn sitt undir.

A víxlinn eða eptirrit hans skal rita vottorð um afsagnargjörðina.

83. gr.

Sje afsagnar krafizt hjá fleirum á sama stað, þarf ekki meira en eina afsagnargjörð.

14. kapituli.

Um það, hve útlend lög koma til greina.

84. gr.

Hvort erlendur maður er umkominn þess að gangast undir víxilskyldur, skal meta eptir lögum í landi hans. Sje hann þess eigi umkominn, en gengst eigi að síður undir víxilskyldur hjer í landi, hefur hann þó fulla ábyrgð, ef hann eptir vorum lögum, getur gengizt undir víxilskyldur.

85. gr.

Dæma skal eptir lögum lands þess, þar sem gengizt er undir víxilskyldu, hvort form skuldbindingar þeirrar sje gilt eða eigi. En ef gengizt er undir víxilskyldur erlendis, sem fullnægja ákvæðum þessara laga, eru þær yfirlýsingar gildar, sem síðar eru ritaðar á víxlinn hjer í landi, enda þótt skyldum þeim, er undir var gengizt erlendis, hafi verið ábótavant eptir lögum þess lands. Svo eru og þær víxilskyldur gildar, sem innlendur maður gengst undir erlendis við íslenzkan, danskan, norskan eða sænskan mann, svo framarlega sem þær fullnægja ákvæðum þessara laga.

86. gr.

Um þær gjörðir, sem fram skulu fara í öðrum löndum til framkomu eða varðveizlu víxilrjetti, ráða lög þess lands.

15. kapituli.

Almenn ákvæði.

87. gr.

Víxilskuldarar bera einn sem allir og allir sem einn ábyrgð víxilskyldunnar.

§ 82.

Protesten skal indeholde: Afskrift af Bexlen eller Bexelskopian med Alt, hvad derpaa findes tegnet, Rekvirentens Begjæring eller Paastand, det Svar, der gives af den, hos hvem der protesteres, eller Bemærkning om, at intet Svar har været at erholde, eller at han ikke har kunnet træffes, Angivelse af Stedet hvor og Tiden naar Protesten sker, og endelig Understift af den, som foretager Protesthandlingen.

Om den optagne Protest skal der gjøres Bemærkning paa Bexlen eller Bexelskopian.

§ 83.

Begjæres Bexelprotest hos flere Personer paa samme Sted, udfordres kun en Protestforretning.

14de Kapitel.

Om Forholdet til udenlandsk Lov.

§ 84.

En Udlændings Evne til at indgaa Bexelforpligtelser bedømmes efter hans eget Lands Lov. Er han efter denne uberettiget dertil, og paatager han sig saadan Forpligtelse her i Riget, bliver han dog ansvarlig for den, forsaavidt han efter den her gjældende Ret kan indgaa Bexelforpligtelser.

§ 85.

Gyldigheden af en Bexelforpligtelses Form bedømmes efter Loven paa det Sted, hvor Forpligtelsen er indgaaet. Gyldestgjøre imidlertid de i Udlandet indgaaede Bexelforpligtelser nærværende Lovs Fordringer, ere de Erklæringer, som senere her i Riget paategnes Bexlen, gyldige, uanset at de i Udlandet indgaaede Forpligtelser vare mangelfulde efter den udenlandske Lov. Ligeledes have Bexelforpligtelser, som en Indlænder i Udlandet paatager sig overfor islandsk, dansk, norsk eller svensk Mand, Gyldighed, saafremt de fyldestgjøre nærværende Lovs Forrifter.

§ 86.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved de Handlinger, som paa et udenlandsk Sted skulle foretages til Bexelrettens Udovelse eller Bevaring, er den paa dette Sted gjældende Ret afgjørende.

15de Kapitel.

Forfjællige Bestemmelser.

§ 87.

Bexelskyldnere svare en for alle og alle for en for Bexelforpligtelsen.

Nr. 1. Svo ber og sá eða þeir, sem ritað hafa á víxil, að þeir gjörist borgunarmenn
 13. (aval) og sá, sem gengið er í borgun fyrir, allir sem einn og einn sem allir, ábyrgð á
 jan. víxilskyldunni.

88. gr.

Sje á víxli fölsuð nöfn, eða rituð af þeim, sem eigi geta að lögum gengizt undir víxilskyldur, eða standi á honum nöfn, er fyrir annara hluta sakir eigi skuldbinda þá, er þau eru rituð fyrir, breytist eigi við það í neinu ábyrgð hinna víxilskuldaranna.

89. gr.

Sýning víxils til samþykkis eða borgunar, afsagnargjörðir og allar aðrar gjörðir er snerta víxilrjett og gjöra skal hjá einhverjum, skulu fram fara milli 9. stundar að morgni og 7. að aptni í starfhýsi hans, ef hann nokkurt hefur, ella á heimili hans, nema öðruvísi sje um samið. Sje sá eigi við, er þola skal afsagnargjörð, má gjöra hana að starfhýsi hans eða heimili. Sje eigi starfhýsi hans eða heimili kunn, og geti sá, er afsögn gjörir, eigi fengið vísbending um þau hjá lögreglustjórn þess staðar, skal geta þess í afsagnargjörðinni.

90. gr.

Þá er telja skal gjalddaga, eða aðra fresti, sem getið er í lögum þessum, vikum, mánuðum eða árum, er sá dagur gjalddagi eða lokadagur, sem er sami dagur viku eða mánaðar, og sá dagur, sem talið er frá. Nú er eigi sami dagur í lokamánuði, og er þá síðasti dagur mánaðarins gjalddagi eða lokadagur.

91. gr.

Beri gjalddaga víxils upp á sunnudaga eða annan helgan dag, er gjalddagi næsta virkan dag. Beri þann tíma, er víxilrjettargjörð í síðasta lagi skal fram fara, upp á sunnudag eða annan helgan dag, má gjöra hana næsta virkan dag. Eigi verða heldur samrit víxla, samþykki eða því um líkt heimt nema á virkum degi.

92. gr.

Nú er manni varnað að koma fram gjörð til geymslu víxilhjetti, annaðhvort fyrir sakir lagaboðs (moratoria og því um líks), eður almenns farartálma, eður annara óviðráðanlegra atburða (vis major), og heldur hann rjetti sínum, nema þegar svo er ástatt, sem getur um í 12. kapítula ef hann tafarlaust, þá er tálmanum er lokið, gjörir það, sem honum bar.

93. gr.

Nú hefur víxilkrafa fyrnzt, eða víxilrjettur glatazt fyrir vangeymslu, og er eiganda víxils rjett að sækja víxilskuldara um þá fjárhæð, er hann mundi vinna honum úr hendi, ef fjárheimtan niður fjelli, sem um hverja aðra skuld.

Den eller de, der have tegnet Borgen (Nval) paa en Vexelforpligtelse, og den, for Nr. 1.
 hvem saadan Borgen er tegnet, svare ogsaa en for alle og alle for en for Forpligtelsen. 13de
Januar.

§ 88.

Forekommer der paa en Vexel Underskrifter, som ere falske eller tegnede af Personer, der ikke retsghldig kunne indgaa Vexelforpligtelser, eller findes derpaa Underskrifter, som af anden Grund ikke ere forbindende for dem, i hvis Navn de ere tegnede, medfører Saadant ingen Forandring i de øvrige Vexelstyldneres Ansvar.

§ 89.

Vexlens Forevisning til Akcept eller Betaling, Optagelse af Protest samt alle øvrige vexelrettlige Handlinger, der skulde foretages hos Nogen, skulde, saafremt anden Overenskomst ikke træffes, ske imellem Kl. 9 Formiddag og Kl. 7 Eftermiddag i hans Forretningslokale eller, hvis han ikke har saadant, i hans Bolig. Træffes ikke den, hos hvem der skal protesteres, bliver Protesten at optage i eller ved hans Forretningslokale eller Bolig. Er hans Forretningslokale eller Bolig ikke kjendt, og kan Oplysning derom af den, der foretager Protesten, heller ikke erholdes hos Stedets Politimyndighed, bliver dette at anføre i Protesten.

§ 90.

Skal Forfalds- eller anden Tid, som i denne Lov er omhandlet, regnes efter Uger Maaneder eller Aar, anses den Dag som Forfalds- eller Slutningsdag, der ved sit Navn i Ugen eller sit Tal i Maaneden svarer til den, fra hvilken Tidsregningen begynder. Findes ingen tilsvarende Dag i Slutningsmaaneden, anses dennes sidste Dag som Forfalds- eller Slutningsdag.

§ 91.

Indtræffer en Vexels Forfalds- eller anden almindelig Helligdag, anses den næste Søndag som Forfalds- eller Slutningsdag. Indtræffer den Tid, paa hvilken en vexelrettlig Handling senest skal foretages, paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, kan den foretages den næste Søndag. Pigeledes kunne Vexelduplikater, Akcepter og deslige kun forlanges paa en Søndag.

§ 92.

Bliver det som Følge enten af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsfæls Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) umuligt for Nogen at foretage en Handling, hvoraf Vexelrettens Bevaring er afhængig, beholder han, udenfor de i tolvte Kapitel omhandlede Tilfælde, sin Ret, saafremt han ufortøvet efter saadan Hindrings Ophør foretager, hvad der paalaa ham.

§ 93.

Er Vexelfordringen præskriberet, eller er Vexelretten tabt ved Forsømmelse af den til dens Bevaring foreskrevne Omgang, er dog Vexelejeren ikke udelukket fra som almindelig Gældsfordring at indtale hos en Vexelstyldner, hvad denne vilde blive beriget med paa hans Befordring, hvis ethvert Krav bortfaldt.

Nr. 1.
13.
jan.

94. gr.

Um rjettarfar í vixilmálum til að flýta málsókn, verður ákveðið í sjerstökum lögum.

2. kafli.

Um eigin víxla.

95. gr.

Það, sem í lögum þessum er ákveðið um víxla á hendur öðrum manni, gildir einnig um víxla, sem kveða á borgun af hendi útgefanda sjálfs (eigin víxlar), þó með þeim breytingum, er af því leiða, að útgefandi hefur sömu skyldur og væri hann samþykkjandi, og að eigi þarf að samþykkja þessa víxla sjerstaklega. sem og að ákvæði 10. kapítula um samrit víxla taka eigi til þeirra. Eigi má gefa þessa víxla út til eiginnar ráðstöfunar.

96. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. dag júlímánaðar 1882. Frá sama tíma skal tilskipun um víxla 18. maí 1825 úr gildi numin. Þó skal framvegis fara eptir þessari tilskipun að því er snertir víxla, sem út gefnir eru áður en þessi lög öðlast gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. dag janúarm. 1882.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 94.

Med Hensyn til de Regler, som blive at anvende i Vexelsager for at fremme deres hurtige Afgjørelse, gjælder, hvad derom særligt fastsættes.

Nr. 1.
13de
Januar.

2den Afdeling.

Om egne Vexler.

§ 95.

Hvad der i denne Lov er fastsat om trasserede Vexler, gjælder ogsaa om Vexler, der lyde paa at indfries af Vexeludstederen selv (egne Vexler), dog med de Undtagelser, som følge deraf, at Udstederen hæfter, som om han var Akceptant, og at særlig Akcept af saadanne Vexler ikke udfordres, samt at, hvad der i tiende Kapitel er fastsat om Vexelduplikater, ikke paa dem bliver at anvende. Ej heller maa deslige Vexler udstedes til egen Ordre.

§ 96.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1882. Fra samme Tid ophæves Forordning angaaende trasserede Vexler af 18de Mai 1825. Dog skal denne Forordning fremdeles komme til Anvendelse paa Vexler, der ere udstedte, førend nærværende Lov træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de Januar 1882.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.